

ஊரீச் சுக்ரூ மண்ணில் துழுவும் மனது

மன்றல் துடுவதும் பறை

-ஷார்டினாக-

எல். இளைச் சுப்ரமணி

தமிழ்ச்சங்கம்
விதங்கிழக்குப் பஸ்கலைக்கழகம்

Mannil Thuzavum Manthu
Poetry
© L.Waseem Akram

Edition / January 2008 / Publisher / 'Tamil Sangam', South Eastern University Of Sri Lanka, University Park, Oluvil #32360. Sri Lanka / **Pages / 60 / Cover Layout /** DM. Prasanna **Illustrations (Arts) /** Puspha, Hamidha, Rifkhan, Sihnias, Ameen / **Printed at /** New Wimali Printers - Anuradhapura / **Price / 90.00**

உண்ணல் தூதுவிட்ட உடலு
கவித்தொகை
© எஸ். வஸீம் அக்ரம்

பதிப்பு / ஜூன் 2008 / வெளியீடு / தமிழ்ச் சங்கம்,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், ஒலுவில் பூங்கா,
ஒலுவில் # 32360. இலங்கை / பக்கங்கள் / 60 / அட்டை
தளக்கோளம் / டி.எம். பிரசன்ன / ஓவியங்கள் / புஸ்பா,
ஹமீதா, சிஹ்நாஸ், அமீன் / அச்சமைப்பு / புதிய விமலி
அச்சகம் - அநூராதபுரம் / விலை / 90.00

இந்தையிற்கு வார்ப்பு
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

ISBN - 978-955-50697-0-0

||

|||

வாழ்வன் டக்பெரும் சுடையை உணர்த்துகிறது

தற்கால தொடர்புச் சாதனங்களுள் இலக்கியம் முக்கியமானதாக அமைந்துள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக “கவிதை” வடிவம் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது. உலகில் எழிலை, கனவை, ஆசையை விட வாழ்வின் நெருக்குவாரம் நம்மை அதிகம் பாதித்து வருகின்றது. இந்த வாழ்வின் துயரத்தைப் பாடுவதாகவே வஸீம் அக்ரமின் இக்கவிதைத் தொகுதி அமைந்துள்ளது.

சுமார் இருபது வயது கொண்ட பல்கலைக்கழக மாணவரின் ஆசையையும் எல்லையில்லா இன்ப உணர்வுகளையும் பாடுவதாக இக்கவிதைகள் அமையவில்லை. மாறாக சராசரி மானிட “வாழ்வு” பற்றிய ஏக்கம்தான் இத்தொகுதி முழுக்க விரவியுள்ளது. அவனுது வாழ்வுக்கு மிக அண்மித்துள்ள மரணத்தின் செய்திதான் ஆங்காங்கு பேசப்படுகிறது. வாழ்வின் மிகப்பெரும் சுமையை இத்தொகுதியின் ஒவ்வொரு கவிதையும் உணர்த்துகிறது. அதனைப் படம் பிடிப்பது போலவே இத்தொகுதியில் முதற்கவிதையான “வாழ்வு வரைந்த விதி” என்ற கவிதை அமைந்துள்ளது.

ஏமாற்றப்பட்டுப்
பழகிப்போன
ஆத்மா

மயிரிழையில்
நம்பிக்கையைப் பற்றிக் கொண்டு
ஊர்ந்து
வாழ்வை நகர்த்துகிறது

வாழ்க்கை
துயரவுகளை
சுமந்து சுமந்து
தாந்து போயிற்று

வறுமை மூட்டிய தீயில்
எரிந்து
உக்கீய ஓமனியில்
கும்பீப் போய் உயிர்
குற்றுயிரியாய் குஞ்சியிருக்கிறது

சேய்மையிலிருந்த மரணம்
வாழ்வை வேட்டையாட
வேட்கைசீயாடு
வீரைகிறது

இவ்வாறான பல கவிதைகள் இத்தொகுதியுள் அமைந்துள்ளன.

இன்றைய காலத்தில், இலங்கைச் சமூகங்கள் எதிர்கொள்ளும் போர்ச் சூழலை பிரதிபலிக்கும் பல கவிதைகள் இத்தொகுதியுள் உள்.

“விடியலைத் தேடும் விழிகள்”, “மரணப் பொழுது” போன்றன இவ்வாறு நோக்கத்தக்கன. இவ் வகையில் முஸ்லிம் சமூகம் தனது வாழிடத்தில் இருந்து துரத்தப்பட்ட நினைவினை “இது எனது மன்”, “குரியனை மென்று விட்டு துயிலும் இருளில்” முதலான கவிதைகள் வெளிப் படுத்துகின்றன. தமது சொந்த தேசியத்துக்காக போராடும் சமூகங்களின் எதிர்பார்ப்பினை, ஏக்கத்தினை “தேசியம் குறித்து”, எல்லை பற்றிய பிரத்தியேக குறிப்புகள்” முதலிய கவிதைகள் அற்புதமாக வெளிக் கொணர்கின்றன.

சமகால மனிதன் எதிர் கொள்ளும் பல பிரச்சினைகளும் இங்கு கவிதையாக்கப்பட்டுள்ளன. “சோரம்” என்ற கவிதை மூலம் “எயிட்ஸ்” பற்றியும், “அட்டைகள்” ஊடாக முதலாளித்துவ கெடுபிடியும், உலகமயமாதல் மூலமுள்ள நவீன பிரச்சினைகளும் இங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

வஸ்ம் அக்ரமின் வயதுக்கேயுரிய “நீயும் நானும்”, “நீயில்லாத நிகழ்காலம்” முதலான கவிதைகள், ஏக்க உணர்வுகள் வெளிவரும் நல்ல கவிதைகள்.

மொத்தத்தில் உலக இன்பத்துக்குள் மூழ்கி விடாது, உலகின் நெருக்கடியை சிறைப்படுத்திய வஸ்ம் அக்ரம், சமகால இளம் கவிஞர்களுள் முக்கியமானவர் என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

வஸ்ம் அக்ரம், மல்லிகை, ஞானம் முதலான சிற்றிதழ் களிலும் தேசியப் பத்திரிகைகளிலும் அவ்வப்போது கவிதைகள் எழுதி வருகின்றவர், அநூராதபுரத்திலிருந்து “படிகள்” சஞ்சிகை மூலம் தமிழ் இலக்கியப் பணி புரிவதும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி தருகிறது.

இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்களுள் வஸ்ம் அக்ரம் சொல்லும் முறை, பொருள், அழகுகள், பொருந்த யாத்தல் முதலான பண்புகளுள் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். பல விடயங்களில் மின்னுகின்ற கவித்துவ வரிகள் அவருக்கு சிறப்பான எதிர்காலத்தை கட்டியம் கூறுகின்றன.

“நெய்துவிட்ட நெருப்பு இழைகள்” (கவிஞரின் வரி) போன்ற காலத்தில், வஸ்ம் அக்ரமின் கவிதைகள் இன்னும் இன்னும் நம்மை யதார்த்த உலகுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றன. அக்ரத்தின் ஆக்க முயற்சிகளுக்கு என்றும் நமது பாராட்டுகளும், வாழ்த்துக்களும்.

றயீஸ் அப்துல்லாஹ்

தலைவர்
மொழித்துறை
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

வெளியீடு பற்றால் குறிபுகள்

புகழனத்தும் நிறைந்தோனை நினைவில் இருத்தி ... மண்ணில் துழாவும் மனதோடு அல்லது அம்மண்ணில் துழாவும் மனது வளீம் அக்ரம் பற்றி கொஞ்சம் நிறையவே பேசலாம். இருந்தும் இக்க(வி)தையாடலுக்கு இந்த சூழ்நிலை அவ்வளவு உசிதமல்ல.

கவிதையென்கிற உள்ளுணர்வு நிலையின் யதார்த்த வெளிப்பாடானது, மிகவும் திறமையாக இன்றைய காலகட்டங்களில் கையாளப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறான நற்குணவம்சங்களில் மண்ணில் துழாவும் மனது எமக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறது.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீட்டுப் பிரிவானது பாவஸர் பசில் காரியப்பரின் “ஆத்மாவின் அலைகள்” தொட்டு பல கிழக்கிலங்கை கவிஞர்களது கவிதை நூல்களை வெளியிட்டு வைத்துள்ளது. இக்கவிதைகளதும் கவிஞர்களதும் சூழல் வடிவமைப்பு யாவரும் அறிந்த “பிட்டும் தேங்காய் பூவும்” போலானது.

ஆனால் இன்று தமிழ்ச் சங்கம் அதையும் தாண்டி ஒரு படி முன்னோக்கிவைத்து ஓர் “இடியப்பச்சிக்கு” என்ற மாதிரியான சிங்களச் சூழ்நிலைகளில் இருந்து கொண்டு எழுதும், அநுராதபுர மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எல். வளீம் அக்ரம் அவர்களின் மனதால் மண்ணைத் துழாவவிட்ட முதலாவது தொகுதியானது தென்கிழக்கு மனல் மேற்பரப்புகளையும் துழாவி, தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாக வெளிவருகிறது.

இம்மனதுகள் மண்ணை மாத்திரமின்றி எமது மனதையும் துழாவும் என்ற நம்பிக்கையோடு, மண்ணில் துழாவும் மனதை துழாவ விடுவதில் தமிழ்ச் சங்கம் இன்புறுகிறது.

எம். எஸ். எம். அஸாருதீன்

தலைவர்
தமிழ்ச் சங்கம்
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

எனது ஆத்ம எண்ணீட்

கவிதை என்கிற ஊடகம் மீதான எனது ஊடாட்டம் பால்ய வயதிலிருந்து ஆரம்பமான ஒன்று. நிறைய வாசிக்க வேண்டும் என்கிற அவா எனக்குள் கணன்ற போதெல்லாம், கவிதைகளின் பக்கமே என் திசை அதிகமாக திரும்பியது. பாடசாலை நாட்கள் எனது வாசிப்பை தூண்டிய முதற் காலமாக கருதுகிறேன்.

எழுதியவைகள் பத்திரிகைகள், சிறு சஞ்சிகைகளில் வெளிவருகின்ற பொழுதே, எனது படைப்புகள் கொண்டுள்ள தன்மையின் நியமமான பெறுபேற்றை என்னால் அடையாளங்காண முடிந்தது. இதன் பிறகான தற்றுணிவே எனது கவிதைகளை நூலுருப்படுத்த பிரதான காரணமாக மாறியது. எல்லாப் புகமும் இறைவனுக்கே...

நான் வாழ்ந்த, வாழுகின்ற சூழலில் கண்ட அனுபவங்களையும். அறிவு ரீதியாக உள்வாங்கிக் கொண்ட அனுபவங்களையும் எனது (கவிதா) மொழியில், இத்தொகுதியின் மூலம் பதிவு செய்ய துணிகிறேன். பிரசரமான கவிதைகளில் ஒரு சிலதில் சிறு திருத்தங்களும் செய்திருக்கிறேன்.

இத்தொகுதி பற்றி எழுகின்ற எந்த ஒரு விமர்சனத்தையும் ஆத்மார்த்தமாக ஏற்கிறேன்.

இந்தப்பிரதியை எனது உயிரான பெற்றோர்களுக்கு (தந்தை எம்.எஸ். லத்தீப், தாய் எஸ். ஆயிஷா உம்மா ஆகியோருக்கு) சமர்ப்பணம் செய்வதனை வாழ்வில் பெருமையாக கருதுகிறேன்.

இந்நாலுக்கு குறிப்புக்களை வழங்கிய தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறைத் தலைவர் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் அவர்களுக்கும், தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் எம்.எஸ.எம். அஸாருதீன் அவர்களுக்கும் அங்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களுக்கும் முதல் நன்றிகளை தெரிவிக்கிறேன். தவிர, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மாணவ மாணவிகள், தமிழ்ச் சங்கம், படிகள் குழுவினர், ஓவியங்களை வழங்கியோர், இந்நால் வெளிவர உதவிய (இலக்கிய) நண்பர்கள், குடும்பத்தினர், அச்சகத்தினர் மற்றும் அனைவருக்கும் இதயம் சமந்த நன்றிகள் ...

எல்.வஸீம் அக்ரம்

20071206

வாழ்வு வரைந்த வித்

ஏமாற்றப்பட்டுப்
பழகிப்போன
ஆத்மா

மயிரிழையில்
நம்பிக்கையைப்
பற்றிக்கொண்டு
ஊர்ந்து
வாழ்வை நகர்த்துகிறது.

வாழ்க்கை
துயரங்களைச்
சமந்து சமந்து
தூர்ந்து போயிற்று !

வறுமை மூட்டிய தீயில்
எரிந்து
உக்கிய மேனியில்,
கும்பிப்போய் உயிர்
குற்றுயிராய்க் குந்தியிருக்கிறது.

சேய்மையிலிருந்த மரணம்
வாழ்வை வேட்டையாட
வேட்கையோடு
விரைகிறது.

விளிம்புகளில்
வருமானம்
எட்டாத கனியாய்... ...

இமைக்கவும்
துப்பில்லாத உணவு

விருந்திற்காக
என்னோடு
எட்டுப்போர்.. ..

நேசக்கரம்
நீளாதவரை
நாளையென்பதும்
நினைப்பதற்கில்லை.

மல்லிகை - 2004 ஆகஸ்ட்

மன்னேல் சூழாவும் மனம்

என் முகவரியின் புள்ளிகள்
அசைவற்ற கதியில்
உங்கள் சவாசக் காற்றின்
உட்ணம் அவிழ்த்துவிடப்பட்டு
என் பிம்பத்தின் உதிர்வில்
அகாலத்தில் விமுந்தது
நமது தேச ஒற்றுமை...

பூதங்களின் அமைப்பில்
மிரட்டும் பரிணாமத்தில்
என் மண்ணின் வெகுமதிகளை
சேர்ந்துகொண்டது
உங்கள் பிரகடனம்

நமது சமாந்திர வேலைகளில்
சிலைகள்
பயணிக்கும் என்று
கனவுகளில் கூட ஜூயம் கொள்ளவில்லை

என் தாய் நிலத்தின் மீதான
மேய்ச்சலால்
காலமெல்லாம்
வாழவின் விகாரங்களை
பர்ட்சிக்கிறேன்... ..

நான் சேமிக்கிற துயரங்களின்
மூச்சடைப்பை
சயனத்துடன் சகிக்கிறேன்.
ஹர்ந்து விடுபட்ட உயிரை
கண்ணீரில் விலத்திப் புதைக்கிறேன்

விக்கித்தினரும்
என் குருதித் துளிகள்
நிரப்பி எடுக்கின்ற
பிச்சைப் பாசனத்தில்
ஆயுட்காலம் ஊசலாடுகிறது

என் தேசம் பற்றிப் பேசும் மொழிகளை
புலராக் கணங்களின் காயத்துடன்
சரணநடையச் செய்கிறாய் !

தெருக்களில் சாணம் மிதித்த
என் பாதங்களில்
காயங்கள் கவ்விவிட்டன.

சிறு வண்டில்கள் கட்டி ஓடினேன்
கிளித்தட்டு விளையாடிப் பாடினேன்

காலங்கள் தூஷனமாயிற்று

என் மண்ணின் விலா என்புகளை
நொருக்கிவிட்டு
இனி வண்ணாத்திகள் பிடிக்கவா...?

முனைப் பொழுது

மயான முகவரியிலிருந்து
காற்றில் கலந்து வரும் சுவடுகளை
என்னிருப்பிடமும்
தரிசிக்கப்போகிறது.

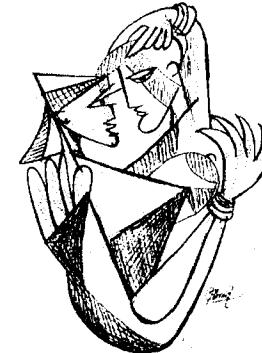
வனப்புமிகு வாழ்வு
வசந்தமிழந்து
விகாரமாயிற்று.

ஊசிப்போன உதட்டில்
ஊமையாய் எழுந்து நிற்கும்
குறுஞ்சிரிப்பும்
தரித்திருந்து கெளரவம் பார்க்கும்

தணியாமல் துளிர்க்கும்
மரணப்பிப(ப)டி
சுவாசத்திற்கே எச்சரிக்கையெழுப்பும்
பீதியால்
மெய்யெங்கும் மேவிய ஆனந்தம்
இடையறந்து போகும்.

சங்கடத்திற்குள்
கடைசிப்பொழுது சிக்கி
உயிர் காவப்படும்
உடல் விடுதலையுறும்... ..

மல்லிகை - டிசம்பர் 2005

நீயும் நானும்

நீயும் நானும்
புல்லின் இறக்கையிலும்
பூவின் இடுக்கிலும்
படிந்திருக்கும் பனித்துளிகளால்
சவரம் செய்வோம்

கிழக்கை கிழித்தெழும்
காலைப்பரிதியின்
தொடுகையில்
சூரியக்குளியல் செய்வோம்

வெளிரி நிற்கும்
நிலவின்மீதேற
மயிலிறகை சூடிக்கொண்டு
சுற்றுலாச் செல்வோம்

யாருமற்ற தீவில்
கதைகள் பேசுவோம்
கவிதைகள் பாடுவோம்

அலைகளுக்குள் பலி போன
மணல்வீடுகளைச்
செப்பனிடுவோம்
உன் மெளனக்கூண்டை
திரித்து
வாரியடித்துக்கொண்டு
வா ஒரு நதியாக... ..

ஆனால் அதற்கு முன்
சமரசம் பற்றிய
சமத்துவம் பற்றிய
உனது நிலையை
நிரப்பிவிடு... ?

நீயும் நானும்
தோழமை பற்றி
இலக்கணமே எழுதுவோம்.

மல்லிகை மே 2006

உங்கல் தூரையும் உங்கல் * எஸ்.வகீல் அக்ரம் * 15

பட்டினப் படுக்கை

வேகித்தாவும் நிகழ்காலத்தின் வன்மத்தில்
வரிந்து விடப்பட்ட வாழ்தலின் வலியை,
விருட்டிப் பார்க்கும்
மரணத்தின் பார்வையை
முடிவிலிப் பிம்பங்களாக
உபாசித்து வருகிறது
வாழ்க்கை.

இருட்டி மருஞும்
விலைவாசியின் விகாசிப்பில்
இடரிவிழுந்துகிடக்கும்
புன்னகை பூத்த
வைகறை

உங்கல் தூரையும் உங்கல் * எஸ்.வகீல் அக்ரம் * 16

இங்களேரு மன்ற

விலா என்புகளை
உதரம் பிரகடனப்படுத்தும்
வேதனைகளின்
ஆளுகை செறிந்த
பட்டினிப்படையல் கவியும்

நுகர்தலை உராயும்

விரல்களில்

செலவுகளின் துகள்களை

வரையறுத்து விட

இயலவில்லை

விலை வாசி விரட்டும்

வரவுகளை தணித்து

செலவுகள்

சாமர்த்தியமாய்ப் பாய

பந்திவிரித்த பாயில்

மறுபடியும் குவியும் பட்டினிப்படுக்கை.

தினமணி 2006

உங்கல் தூதோவும் உறை * எஸ்.வகீம் அக்ரம் * 17

இருளிலிருந்து
விடுதலை பெற்றவிக்கிறது
கபணிடப்பட்ட
எனது மன்

என்னுடைய

மண்ணை ஏய்த்து

எனது இருப்பிடங்களை தளர்த்தி

அதிலமர்ந்து

உன் தரப்பு நியாயங்களை

நிமிர்த்துகிறாய்

அழகாக என்னை

விரட்டிவிட்டு

காலம் முழுவதும்

கனவுகள் கணளந்தும்

புன்னகை முறிந்தும்

கிடக்கின்றன

துப்பாக்கிகளின் நிர்ப்பந்தத்தால்... ..

உங்கல் தூதோவும் உறை * எஸ்.வகீம் அக்ரம் * 18

நான் நடந்த மணல் முகடு
 நான் கடந்த தெருக்கள்
 எனது விவசாய நிலம்
 எனது வியாபார இடம்
 எல்லாவற்றையும் மீட்டெடுத்து
 உனதாதனமாக்கியிருக்கிறாய்
 எனது வாழ்வு
 தலைக்மாக்கியிருக்கிறது

அகதியான எமது
 இருப்பிடங்களில்
 வேகுமுயிர்களின்
 நிம்மதியிழுந்த
 வேதனை வார்த்தைப் புலம்பல்கள்
 உதிர்த்தின் ஒலங்கள்
 எனது பூர்வீக
 மண்ணைப் பறித்து
 வசிக்கும் உனக்கு மட்டும்
 தாலாட்டு கீதமாகவா கேட்கிறது ... ??

எங்கள் தேசம் 2005
 (15 வருடங்களுக்கு முன் வடக்கு முஸ்லீம்கள்
 வெளியேற்றப்பட்டதனை நினைவுகூர்ந்து)

உங்கள் துழவு * சல்.வகீம் அக்ரம் * 19

ஆட்டைகள்

பட்டினிக்கு
 பழகிப் போன
 மேனி

தடவிப் பார்க்கையில்
 தழும்புகளின்
 தடயம் தெரியும்
 துருப்பிடித்த கைகள்

வரட்சி படிந்த முகத்தில்
 இரவல் புன்னகை ஒளிரும்
 வெம்மையில்
 விழிகள் வெறிக்கும்

உங்கள் துழவு * சல்.வகீம் அக்ரம் * 20

ஒய்வுக்கு
ஒதுங்கவியலாது
வேலைகள்
வேர்விட்டிருக்கும்

ஒய்வு, ஊதியம்
ஒரங்கப்பட்டு
உழைப்பு ஒன்றே
உறிஞ்சப்படும்

படிகள் ஏறழுடியாது
பயணம் தொடர
முட்களின் விழிகள்
முழியும்

சுவாசத்தைக்கூட
வேவு பார்க்க
குனிய எண்ணத்துடன்
'சீ' அறைகளிலிருந்து
ஆட்டைகள்
ஊர்ந்து வரும்

மல்லிகை மார்ச் 2006

காதல் ஆஸ்வாக கவிஞரை சொல்லும் காலம்

நினைவுகள் உறைந்து போன நாட்களில்
என்னில் தூண்டிச் செருகிய
கனவின் இறக்கைகள்
கிளர்ந்து புலரும்..

கனாக்கள் கனன்று
உயிரின் ஓளிக்கீற்றில்
ஹக்கியாக மாறிவரும்

எதிர்பார்ப்புகள்
எதிர் நீந்தும்
வாலிபத் தேடலில்
விசாலித்து வரும்
வச்கர வாழ்க்கை

அங்கே நீயும்
இங்கே நானும்
புலனாகா விம்பங்களுக்காக
கால்பதித்திருக்கும்
கால வீச்சில்
காற்றின் இழைகளில் கணங்கள் நீரும்.. ...

விலகுதலுக்கான மீட்டல்கள்
நனவுகளில் மூழ்கித்தவிக்க
நிலவொளி பிரகாசிப்பில்
இதயம்
சொப்பனம் கானும்... ..

உல்லாசப் பரவசம் உயிர்த்தெழுந்து
நம் மன நாளுக்காக
யாத்திரை செய்யும்

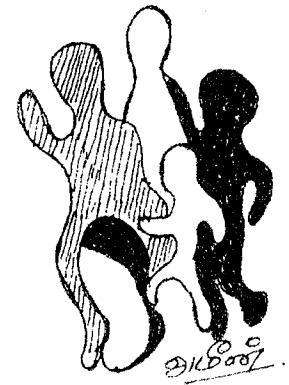
தினமணி 2006

முனைவரி விவரங்கள்

குரூ தரிசனங்களின்
பரிசளிப்பு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்க
சமாதானத்திற்கு விண்ணப்பிக்கிறேன்

காயங்கள் ஆற மறுக்கும்
கணத்தில்
சுயத்தை அணிந்து கொள்ள
ஆசவாசிக்கிறது ஆன்மம்

அருவமான தேசத்தின் நேசப்புள்ளிகளை
அசைத்துப் பார்க்கும்
பிரவேசிப்பில் நான் நகர
உணர்வுகளின் ஒர்மம்
இறந்து போகிறது

கனவுகள் கணிந்து
காலியாகி விட்ட
மனதின் இருக்கையில்
மயான வெளியின் அடையாளம்
முகிழ்க்க
மாற்றங்கள் எதையும்
அனுகமுடியாத
சயன் நிலையில் தொலைகிறேன்

போர் உருவங்களையும்
ஆவேசக்குரலையும்
விழுங்கிவிட்டு
பொறிகிற மண்ணில்
கமழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது
பிணங்களின் வாடை... .

20070505

விடியலைத் தீடும் விழுகள்

இப்போது என் விழிகள்
இருட்டுக்குள்
இருப்பிடம் அமைத்துக்கொண்டு
விடியலுக்காக
விரதமிருக்கின்றன.. ..

விடியல் யார் யாராலோ
விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஆதலால்
நிஜ விடியலை தரிசிக்கும் வாய்ப்பை
இழந்திருக்கிறேன்

உஞ்சல் தூரைவும் உஞ்சு * எஸ்.வகீம் அக்ரம் * 25

உஞ்சல் தூரைவும் உஞ்சு * எஸ்.வகீம் அக்ரம் * 26

சோற்

விடியல்

ஆயுதத்தின் சுற்றத்தவரால்
சுறையாடப்பட்டுள்ளது
இக்கணங்களில்
விடியலுக்கான தடயங்கள்
தெரிவதற்கில்லை

இயற்கையின் சலனங்களை
விடியலாக நோக்கும்
அவதானம்
என் விழிகளுக்கில்லை
வைகறைச்சுரியன் அது
விழிகளுக்கு
மாய விம்பமாகவே
துலங்குகிறது.

ஆனால் விடியல் பற்றிய பிரக்ஞங்
என்னுள் இழையோடுகிறது
அது எப்போதாவது கிட்டும்
அப்போது மனித ஜீவன்கள் இருக்க
நியாயமில்லை
ஆனால் அப்போது
ஆயுதத்தின் கொண்டையில்
மண்டையோடுகள் முளைத்திருக்கும்.

நிலவொளி தூறும் இரவு
ஒரு நீண்ட யுகமாக
வீற்றிருக்கும்

ஓவியங்களைத் தழுவிச்செல்லும்
தூரிகையாக
முறுக்கேறிய மேனியில்
விரல்கள் துழாவும்

சுவாச உரசல் தாளாமல்
உணர்ச்சி இரட்டிப்பில் தீரள்கிறது
கண்களை கட்டிக்கொண்டு
நாசச் சூழல் கொப்பளித்து மேவுகிறது

சுயம் அறுந்துபோன
நடு நிசியில்
சுமைகள் இறக்கி
செருகப்பட்ட வலி எஞ்சியது

எல்லா சுகங்களின் முடிவிலும்
தன்னுரிமையை
வென்றிருந்தது
எயிட்ஸ்

தினகரன் 20050925

மல்லிகை - அநூராதபுரச் சிறப்பிதழ்
அக்டோபர் 2006

யുഗംത്തിനേ തോണി കുരുക്കു...

ചന്നേക്കർ

ചന്നുകൾാല്
അലങ്കോലപ്പട്ടത്തപ്പട്ട
മുറ്റത്തുവെளിയില്
തനിമൈ
അവാവി അരിത്ത രണങ്കനുടൻ
നടക്കിറേൻ

இலൈകளില്, ഇത്തമ്കളില്
മരങ്കൾില്, കവരകൾില്
നാമ് പൊறിത്ത വാസകന്കൾ
ചിനേകമ് പറ്റിപ് പേചിക കൊண്ടിരുക്ക
മരണിത്തിരുക്കിരുതു നമതാൻ നട്ടു

പാടകൾ 14

മന്മാർ തൃഷ്ണയുമ് ശന്തി * എം.വകീമ് അക്രമ് * 29

വാൻ നെടുകിലുമ്
സിനകാടത്തുപ് പറന്ത ഇത്യമ്
മുടമാക.. ..
ഞ കനാക്കൾ വിധി ഇടുക്കുങ്കുങ്കുൾ
ഉപ്പിവരുകിന്റ പൊழുതൊൺഡില്
ചിനേകമ് അപകരിക്കപ്പട്ട
കായങ്കൾ ഒലമിട
വാழ്വിൻ പരിമാണങ്കൾില്
കണൻ്റു കൊണ്ടിരുക്കിന്റുന
നിന്നെനവുകൾ

പിരപന്തചത്തിൻ എല്ലാ തിക്കുകൾിലുമ്
ഉന്തു കുരാൾ വിരികിരുതു
നമതു പെയർക്കനുടൻ
ആണാലീർഹില്
കണ്ണീരൈ തന്തു വിട്ടു
പുൻ്നക്കയായ
എടുത്തുകകാൾകിരുതു കാലവെണി

മന്മാർ തൃഷ്ണയുമ് ശന്തി * എം.വകീമ് അക്രമ് * 30

முகஸ்துதிக்காக முறுவலித்தாலும்
சோடனைக்காக சிரித்தாலும்
யதார்த்தம் என்பது வேறு ... ?

அடையாளத்திற்காக
கைலாகு செய்தாலும்
சுயாதீனமாக
சிந்திக்கிறாயில்லை என்பதில்
நமக்குள் உடன்பாடுண்டு ?
இருந்தும்
யதார்த்தத்தைப் பூணர்கையில்
நமக்குள்
வன்மம் நிகழ்ந்துவிட்டிருக்கிறது

முண்டு கொண்டிருக்கும்
துயரம் நிரம்பி
தமும்புச்சிலிருந்து
வடிந்து கொண்டிருக்கிறது
வாழ்தலின் வலி

இனி
யதார்த்தத்தின் தோல்வி குறித்து
காலம்தான்
உண்மையை
உய்விக்க வேண்டும்

இடுயதுத்தின் ஓலம்

நானில்லையெனில்
உங்கள் இனவாதமும் பிரதேசவாதமும்
புத்வாணமாயிருக்கும்

என்னிலட்சியமே
சமரசத்தைச் செதுக்கி
பிரிவினை அடைவதே !

ஜனநாயகம் எனக்கெதிரி
அதற்கெதிராக நான்
ஆயுள் முழுதும் போராடுவேன்

20070210

அதற்காக
மனித உயிர்களைப் பறிப்பதில்
நான்
கவலை கொண்டதில்லை
என் தேகமெங்கும்
பலியெடுக்கும் உணர்ச்சியே
ஐந்திப்போயுள்ளது

அமைதியை நோக்கிப்புறப்பட்ட
சமாதான சிற்பிகளே
அந்தோ தெரிவதெல்லாம்
என் இராச்சியத்தில்
சாம்பலான மக்களின்
எலும்புகள்

இன்னும் என்னிலக்கு
முற்றுப்பெறவில்லை

மலர்ந்துள்ள அமைதிக்கு
மரணச்சடங்கு செய்ய
என் ஆத்மா துடிக்கிறது

இதுவே என் தொழில் தருமமும் கூட

தினமுரச 2004

ஸ்ர்வீஸ் துடுவும் ஸ்ரீ * எஸ்.வாகீங் அக்ரம் * 33

வித்துறவில்கள்

உறவுகள் உதறி
பாசம் பிழிந்து
அநாதைகளாக
வகுக்கப்பட்டு
அவமதிக்கப்பட்ட
வீதிக் குழந்தைகள்
எங்களை விரட்டாதீர்கள்

வழியோரம் வரும்
யாத்திரிகர்கள்
கை பிச்கி விழுந்த
சில சில்லறைகள் மட்டும்
சினேகம் கொள்ளும்

ஸ்ர்வீஸ் துடுவும் ஸ்ரீ * எஸ்.வாகீங் அக்ரம் * 34

குச்சக்காள்கள்
 கும்பிப் போய் நகரும்
 குறுஞ்சிரிப்பில்
 வலக்கையேந்த
 பல சந்தர்ப்பங்களில்
 வந்த மனிதர்கள்
 திரும்பிப் பார்க்கமாட்டார்கள்

நீங்காத பட்டினியில்
 உயிர் கொதிக்க ஊளையிடுவோம்
 ஊர் உறங்கும்

நனிகுளிர்
 உச்சி வெயில்
 உணராது
 ஆடுவோம் பாடுவோம்
 வயிற்றுப்பாட்டுக்கு

ஆனாலங்கு
 பார்வையாளர்
 பங்குகொள்வதில்லை

தினகரன் 2005

நல்ளே காஸன்த்சுவம்

என்னை
 வேட்டையாடும் வேட்கை இன்னுமா
 உன்னை விட்டும்
 விலகிப் போகவில்லை

பிணி பிடித்தலையும்
 சிங்கமாய், புலியாய்
 கர்ஜித்தும், சீறியும்
 என்னையெதிர்க்கும் நாட்கள்
 நீண்டே செல்கின்றன.

என் ஆஸ்புலம் மீதான

உன் ஆஸ்த்து

என் இருப்பு மீதான

உன் பித்து

என் உயிர் மீதான

உன் பேய்மை

எல்லாம்

என்னை மீறி

விரைகின்றன

ஒரு காலனித்துவ வாதியாக

உன் வஞ்சலை

விஞ்சிக் கொண்டு

என் பூர்வீகத்தை

தூரத்தித் தூரத்தி

மேய்ந்து செல்கிறது

ஒரு விச ஜந்தாக

என்னை அடைகாத்து

என் உரித்துகளை

தணித்து வருகிறாய்

உன் அதிகாரத்தை திணித்து

என்னைப் பலவீணப்படுத்தி

பெயர்த்துவதில்

உன் முனைப்பு

நவீன் அனுகுமுறையில்

நகர்கிறதே.. ..

படிகள் 10

ஸ்ரீஸ் துழவும் உழுது * எஸ்.வகீம் அக்ரம் * 37

ஸ்ரீஸ் துழவும் உழுது * எஸ்.வகீம் அக்ரம் * 38

இடுப்பு

ஒவ்வொரு நாளும்
வலுப்பெறும்
வலியின் வீச்சில் நான்

இற்றுப்போன கணாக்களுடன்
இமைகளை விரிக்கிறேன்
வில்லேந்திய விம்பம் விரைகிறது

இரும்புக் குரலால் உறுமும்
இராட்சத் உருவத்தால்
என் மரபு வழிப்பட்ட இயல்புகள்
சுயந்து விடுகின்றன.

சமத்துவத்தை
வாசிக்க விளைகையில்
சிரத்தை கத்தரிக்க முனைகிறாய்

உன் ஒவ்வொரு சுவாசத்திலும்
விஷத்தடங்கள்
விஞ்சித்தீய்த்து விடுகின்றன
என்னை
அந்த வட்டத்துள்
சுருண்டு நெரிகிறது
என் ஆத்மா

ஆதிவாசி போல்
என் சுயம்
உருமாறியிருக்கிறது

நிர்ப்பந்தங்களை நோக்கியவுன்
நியாயமற்ற முழுக்கத்தை
நிராகரிக்க விளைந்தும்
இயலாமல்
களைந்து விடுகிறது
என் வீரிய எண்ணம்

மீண்டும் நான் என்
இருட்டறையை நோக்கி
உட்காயங்களுடன்
உருகியுறைகிறேன்

மல்லிகை 42^ஆ ஆண்டு மலர்
ஜனவரி 2007

நீயில்லாத நீகழ்காலம்

ஒளிதுவரும் விழிகளின் ஓவியத்துவன்
உருள்கிறது ஜீவன்

மனது கணத்து
இருள் குழந்த மழைக்காலமாக
மருவித்தணியும்
நீயில்லாத நிகழ்காலம்

உன் இயல்புகளுக்குள்
இசைவற்ற என் சுயம்
சிதிலங்களாக சிதறி
சோடனை அறும்

மெளனத்தின் சிறைக்குள்
நீ சிக்குண்டு விடுவதில்தான்
கவிதை புணர்ந்து
விழிக்கிறது எனது விடியல்

பிரிதலில்
துயர் ஜனனித்து பிரவகிக்கும்
பாடலின் நாதம்
இறஞ்சும் வாசகங்களை
காற்றிடந்தான் கற்றுக்கொண்டேன்
மெளனத்தின்
நிஜ வடிவங்களையும்
எதிரொலிகளையும்

நீயில்லாத நிகழ்காலக் கணங்கில்
மூன்றாம் பிறையின்
முதுகில் நீந்த
வண்ணத்துப்புச்சிகளின்
நிறங்களிலிருந்து
உதிரும்
என் தூரிகைக் கோடுகள்
உன் நினைவுகளால்... ...

20070416

பயணவிவர்யில்துந்து

வானம் வாடாதிருக்கும்
வேளையொன்றுக்காக காத்திருக்கிறேன்

மழைவிட்ட பின்னரான மென்னழகில்
ழுமி படுத்திருக்க ஒடும் நீரின் இசையுடன்
தணியாத வேட்கையில் நான் நடக்க
சுவாசிக்கப்படாத மொழியில்
பூபாள ராகம் பாடும் காற்று

நாகரிக சிருஷ்டிப்பின் நிர்வாணம்
சோரம்போக
ஸ்பரிச தரிசனம் தரத் துடிக்கிறது
இரவின் முகம்

குடிசையும், கூரையும் நிற்க மறுக்கும்
எனக்கான பாதுகாப்பில்
உலகமயமாதலை வேண்டி தொலைகிறேன்

சவர்க்காரப் பெட்டியில்
முகச்சவரத்தில்
பேனையில், தேனீர் கோப்பையில்
என்று விரியும் பெயர்ப்பட்டியலில்
நீ நுழைந்த பின்
நான்.. ?

விதியின் மீது கவிதை படித்து
முதலாளித்துவத்தின்
ஆக்கிரமிப்பு அதிகாரங்களை
உனக்கு ஒப்பமிட்டிருக்கும்
வாசகங்களை பிரகடனம் செய்கிற
யதார்த்தத்தின் தோல்வி குறித்து
விபச்சாரி முறையிடுகிறான்
அழகான பிச்சைக்காரனிடம்

மூன்றாம் மண்டல அடையாளங்களுடன்
உலக மயமாதல் பிரமித்து அமர்கிறது
வாய் இறுகக்கட்டப்பட்ட விவாத அரங்கில்.

20070602

கிடுட்டை

விழித்துப் பார்த்ததும்
பெருமுச்சைக் காழும் உயிரின் துடிப்பு !

ஆத்மாவின் ஓர்மத்தை தளர்த்தி
ஓலம் அரங்கேறும் காலம்
விடியல் கருகிப்போய்
வசந்தங்கள்
சருகாகிப்போகின்றன

எதிர்பார்ப்புகளின் ஏமாற்றத்தால்
எந்தப் பொழுதும்
கனத்துப்போய்க் கழிகிறது
உறவுகளின் உதிர்வு
வெறுமையின் வீச்சில்
வாழ்வை (வி)சிக்கி வீழ்த்தும்

வசந்தம் நோக்கி விரைந்தும்
சந்தோசத்தின்
சிறு சலனமும் முகிழ்வதாயில்லை
இருமை நிறைந்த தனிமைச் சிறையில்
சீவிக்குமெனக்கு
பிணமாக உடல் நகரும்
பேயாக கனவுகள் ஆடும்
ஈற்றில்
விரக்தியின் படையெடுப்பில்
வாழ்வே சோர்ந்து போகும்.

நூலாம் - மே 2006

உண்ணல் துடுவது உந்து * எஸ்.வள்ளீம் அந்தம் * 45

முன்றாம் தலைமுறைக் கணவுகள்

நட்சத்திரத்திங்களை கோதிவிடுகின்ற
கரங்களின் அனுஷ்டானம் நேருகையில்
காய்த்தின் வலியினை மெய்ச்சகிற
உணர்வில்
துயரங்களின் சலவை
அசாத்தியமாகின்றது

பினம் செய்து
விற்பனை செய்கிற
பிம்பங்களின் அஞ்சலியினை
ஊடாட்டம் செய்து பிறக்கும்
சாஸ்த்திர மோகம்
கவிந்து படரும் மனித உயிர்களில்

நம்பிக்கையின் நிழலில் குளிர்காயும்
பறவையொன்றின் இறக்கையினை
தொடுகிற அம்பின் மீது
சத்தியம் செய்து அவிழகிறது
குத்திர முடிச்சு.

உண்ணல் துடுவது உந்து * எஸ்.வள்ளீம் அந்தம் * 46

கரையோர வெளியொன்று
வாஞ்சையுடன் வேண்டுகிற
அமைதியின் எச்சங்களை
சுட்டெரிக்க முடுக்கம் கொள்ளும்
ஆயுத அணிவசுப்பு

பர்ட்சிக்க எடுக்கப்படும் பாடமொன்று
சாட்டை வீசிக் கிளர்கிற
நாட்களின் படையெடுப்பில்
நம்பிக்கை தோற்றுப் போகும்

அதிசயங்கள் நிகழ்ந்த
காரணங்களை தோண்டிப்பார்க்க
விஞ்ஞானம் பிரவேசிப்பதனை
மண்ணையோடுகள் காட்டிக்கொடுக்கும்

சாம்பல் முகட்டில் நீந்துகின்ற
சிந்தனை வரிகளின்
விவரணங்களில்
புலப்படுகின்ற காட்சிகளின்
விகாரம் பற்றி
பீதி கொள்ளும்
மனிதம் அடைகாத்த முட்டைகள்

காலத்தின் சுயம் பேசுகிற
அமிலஞ் செறிந்த வார்த்தைகளின்
விகாசத்தில் பொசுங்கும்
அடுத்த தலைமுறைக் கனவுகள் ?

20070605

எல்லை ஸ்ரீத்தியை அருப்புகள்

உப்பிச் சிவந்த பூமியில்
உதிரி பிம்பங்களாக
எமதான இருத்தல்
வேயப்படாத எல்லைக்குள்
வேகிக் கவிகிறது

பிரத்தியேகமான வெற்றிடங்களுக்காக
சோடனை பூண்டு புன்னகைக்கும்
இத்தேசத்தின் மாய முகங்கள் பற்றிய
புரிதல் வலுப்பெற்றிருக்கும்

அண்மிக்க இயலாத அடைவுகள்
எண்ணச்சோலை பூக்களாக
அடைகாக்கப்படும்
அண்மித்திருப்பவையின் எல்லைகள்
அடையாளமற்ற சிதைவுகளாக
காட்சி தரும்

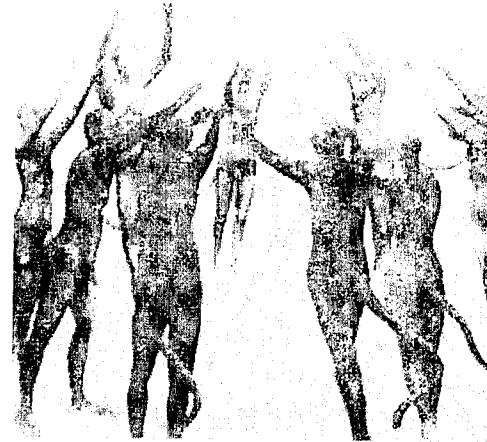
இரத்தம் பிசிறி வரைந்த கோடுகளுக்குள்
சுயம் சுருங்கி சோகம் சுமக்க,
குருட்டிரவின் கடைசி நொடிகளில்
தூக்கமறுந்த புதிய பொழுதில்
பிசு பிசுக்கும்
எரித்தல் கலந்த துயர்
வீரியத்துடன் புறப்படும்
எமதாஸ்புலத்தின்
தேசப்பிரஸ்தத்துக்கான போராட்டத்தில்

துப்பாக்கிகள் தொடரும் ஊர்வலத்தில்
அழுத்தம் மேலிட
எமது இருப்பிடங்கள்
உயிரற பூமியாக ஒப்பேறி ஒளிரும்
பறிக்கப்பட்ட ஆதனங்கள்
விகாரமுற்றுக் கதறும்

ரணங்கள் கொதிக்கும்
மனித எச்சம்
அகதிகள் வறுக்கின்ற
போராட்டத்தில் முடுக்கப்படும்

சமர் உறைந்த பின்னரான ஈற்றில்
குருதி புணர்ந்து
எல்லைக் கோடு
அடையப்படும்
வாழ்தலுக்கான தடயங்களற்று.. . . .

நிலை 02. மார்ச் - ஏப்ரல் 2007

தேசியம் குரும்பூ...

நக விறாண்டல்கள் பட்டு
காயங்களால்
நலிந்துள்ளது மேனி

இரத்த எச்சங்களாலும்,
ரணத் தழும்புகளாலும்
தூர்வாடையெழுந்து
சுவாச நாசியை நறுக்குகிறது

உண்ணல் துழவும் உழு * எஸ்.வகீம் அக்ரம் * 49

உண்ணல் துழவும் உழு * எஸ்.வகீம் அக்ரம் * 50

ஏழாற்றுப்பட்ட உணர்வுகளை முகம்

அகப்புறச் சூழலில் நின்று
அனுக இயலாது
மக்கள் துடிக்கின்றனர்

காயங்களிலிருந்து
மனிதப் புழுக்கள் நகர்ந்து
சமாதான ஊர்வலம் நடத்துகின்றன

இனக்கோசமும் துவேசமும்
மனக்கிலேசமாய் மாறி
வெகு பலவியமாக அறையப்பட்டிருக்க
தேசியம் குறித்து தெளியாமல்.. ..

யுத்தத்தின் பிசாக வடிவத்தை
காட்சிப் படுத்திக்கொண்ட
கனவுகளில் கலந்தே
உறங்குகிறேன்
தேசியம் குறித்து.. ..

எங்கள் தேசம் 2007 மே 15

அமாவாசை அடகுவைத்துக்கொண்டிருந்த
இரவில்
என் கடைசித் துளி உயிரின் கதறலை
கடலைகள் காற்றின் துணைகொண்டு
உன் முகத்தில் துப்பிவிடும்.

நடசத்திரம் ரசித்து
நிலா ருசித்த
எத்தனை இரவுகள்
நமது கதையாடல்களில்
கலைந்திருக்கும்,
கவிதை பிறந்திருக்கும் ?

முதன் முதலாய்
என் உணர்வுகள் பறிபோகிற
வெட்கத்தில்
இலையுதிர்காலமே தோற்றுப்போகும்.

மெளனம் துறந்து
இதழ்களில் சிதறும்
வாசகங்களே
மாலை அணிவித்து
விஞ்சுவதாக
மனம் தோரணை செய்தது.

உண்ணல் தூஷாவும் உங்கு * எஸ்.வகீம் அந்தா * 51

உண்ணல் தூஷாவும் உங்கு * எஸ்.வகீம் அந்தா * 52

ஊர் துயிலுமிருலில் தொழுது.
 ஒரு கோடி யுகங்களாக
 கர்ப்பம் தரித்து, காத்து நின்ற
 என் இயலாமையினை
 நுட்பமாக பயண்படுத்தி
 கரைகிற உயிரின் அனுக்களை பகுத்து
 ஆழமான தாக்குதலை
 என் மீது நேர்த்திவிட்டு
 பிரிகிறாய்

நாய் குரைத்து ஒடும் தருணம்
 மணற்புமுதி வெடித்துச் சிதற
 இரவின் ஈரம் முற்றும் உலராத
 பனித்தூறலில் இரத்தம் படிகிறது

என் உயிர்பிரிகிற முகாரி விரைந்து
 ஊரையே எழுப்பி
 நிசுப்தம் கலைக்க
 உனக்கு சாதகமாக
 ஊரடங்குச்சட்டம் அமைந்துவிடுகிறது.

கடைசியில்
 ஹர்த்தாலுக்கான அழைப்பு

ஊரோடு ஒத்து நீயும் நின்றாய்
 கபனைக்கிழித்து
 மீசான்கட்டை வைக்கப்படும் வரை

அறைமகள்

ஒரு இரவைப் போலிருக்கிறது
 ஜீவனம்
 துயர்க்கனலும் பொழுதில்
 நேசத்தூண்டில்கள்
 வீசப்படுவதாயில்லை

புகை உமிழும்
 பூமியில் காலாவதியானது
 சுதந்திரம்

மனிதத்தை துலக்கித்தர
 யாருமற்ற பொழுது
 வஞ்சனை மட்டும்
 பீறிட்டுப் பொழிகிறது

நெய்து விட்ட
 நெருப்பு இழைகள்
 நிம்மதித் தமுவல்களை நெரித்து
 நாளாந்தம் மனதெங்கும்
 சுமைகளை நிரப்பிச் செல்கின்றன

மல்லிகை மார்ச் 2006

20070615

குரியனையிமன்றுவிட்டு ஜயவும் இருங்கில் ...

1. உன் காற்றுச் சுரக்கும்
மனிதக் குருதியன் தூர்வாடையில்
ஒவ்வொரு உதயத்திற்குமான
என் உறக்கம் துவஞும்...

நீ செய்த அதிரடி (அ)நியாயங்களால்
வழமையான ஒளிப்படிமங்களை
எழுதும் குரியனுக்கு எதிராக
அதீத நம்பிக்கையுடன்
இருள் வெறிக்கும்

சிறு பிரக்ஞையுமற்று
அகிம்சை அறுந்துவிழும்
அந்த எதிரொலி
திராணியற்றுப் போகும்

மாமிசப் பாடலுக்கான
குருதிப் புனைவுகளில்
கல்லறை தூரத்தை
கணக்கிட்டுக் கொண்டு
உயிரின் இருத்தல் தொடர்கிறது

என் இருப்பில் புகுந்து
சாதுவான ஆத்மாக்களை
ஆவேசமாக தாக்கிவிட்டு
ஆயுதத்தோடு ஓடிவிட்டாய்
நீ சமாதான மிருகமா...?

2.எமது தடயங்கள் மோப்பமிடப்படும்
நிர்ப்பந்தங்கள் ஒருமைப்பட்ட சூழலில்
ஜீவிதம் தவழ்ந்தது...

சுதந்திரப்பிரகடனத்தில்
கீறல்கள் வாரிவிடப்பட்ட
போரின் உக்கிரத்தில்
மரணத்தின் நடமாட்டத்தடங்கள் விரவியிருக்க
மனிதத்தின் அடையாளங்கள்
இத்துப்போயிற்று என்கிறது
மன ஊடாட்டம்...

இனியோரு
ஆடும் ஒநாயும் ஒன்றித்திருக்கும் காலம்
கனியாதா?

குரியனை மென்றுவிட்டு துயிலும் இருளில்.. ..
எமது சுதந்திரம்
சிலையாக செதுக்கப்படுகிறது
உனது விரல்களால்....?

எங்கள் தேசம் 2006
(ஸ்ரூதார் - தோப்பூர் முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதனை
குறித்து எழுதப்பட்டது)

L.Waseem Akram. 78B,Jayanthi Mawatha,
Anuradhapura # 50000. Sri Lanka.
[Padihal@yahoo.com.](mailto:Padihal@yahoo.com)
0713565219,0252225300

ඉංග්‍රීසු ප්‍රාග්ධනයේ මගින් * සං.වැසිම් අක්‍රම * 57

வார்தைகள்

ஒரு தசாப்த காலமாய்
மிக நெருக்கமாய் அறிவேன்.
அனுராதபுரத்தைச் சேர்ந்த இவர்,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மாணவர்.

இந்த மண்ணின், இன்றைய இளைய
தலைமுறையினரின் பரிணாமங்களை மீறி
பாலைவனத்தின் பகும் செடியாய் இங்கு
மட்டுமல்ல, கால் பதிக்கும் இடமெல்லாம்
வளர்ந்து கொண்டிருக்கும்
வள்ம் அக்ரத்திற்கு, அவரது படைப்புகளே
நல்ல அறிமுகத்தை கொடுக்கின்றன.
அவலங்கள், அநியாயங்கள், உணர்வுகள்
போன்ற சகல விடயங்களும்
அகலக்கண்களோடு பார்க்கப்பட்டு அதே
வகையில் படைப்புக்களாக்கப்பட்டுள்ளன.

கவிஞரை அடையாளப்படுத்தும்
பண்புகளோடு - அமைதியாயும்,
ஆழமாயும் தொடர்ந்தும்
இயங்கிக்கொண்டு இருக்கும் இவர், ஐந்து
வருட காலமாகப் “படிகள்” சுஞ்சிகை
தொடர்ந்து வெளியாக துணையாகி,
இலக்கிய உலகில் குறிப்பிடத்தக்க
பதிவுகளைச் செய்துவருகிறார்.

ஸ்ரீ ஜவஹர்ராஜ

ISBN - 978-955-50697-0-0